

KRAWIECKI (1) ai

a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w krawiec).

sg m I krawieckim. ◊ [n G krawiecki(e)go.]

Sł stp notuje, Cn s.v. krawiec, Linde XVI i XVIII w.

Przymiotnik od „krawiec”; sartorius Cn:

Wyrażenie: »starszy krawiecki« = starszy mistrz krawiecki, przelozony w cechu krawców: yfch do thego lyemvza lzyą dobil wnadzyeyą doftanya fkrzynky braczky kthora thenze Janeczek bywayacz ftarfchym krawyeczkym v lzyebye myewall *LibMal* 1544/91.

[»towarzysz rzemiasła krawieckiego« = czeladnik krawiecki: TEn Andrzej był młodzieniec/ towarzystw rzemiasła krawieckiego *BazHist* 38v (Linde).]

Cf [**KRAWCOWY**]

MB